

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1ECdo/30/2015
Identifikačné číslo spisu:	7298898367
Dátum vydania rozhodnutia:	29.02.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Martin Vladík
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:7298898367.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného Sociálna poisťovňa, so sídlom v Bratislave, pobočka Košice, Festivalové námestie č. 1, proti povinnému Kovotrans, spoločnosť s ručením obmedzeným, so sídlom v Košiciach, Železiarská 11, IČO: 31 699 197, pre vymożenie 5.028,61 € s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. Er 3375/1998, o dovolaní súdneho exekútora JUDr. Ing. Karola Mihála, so sídlom Exekútorského úradu v Košiciach, Moyzesova 34, proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach zo 4. marca 2015 sp. zn. 15 CoE 186/2013, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Účastníkom náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Okresný súd Košice II uznesením z 19. januára 2012 č. k. Er 3375/98-17 vyhlásil exekúciu za neprípustnú, zastavil ju a súdnemu exekútorovi nepriznal náhradu trov exekúcie. O vyhlásení exekúcie za neprípustnú a o zastavení konania rozhodol podľa § 57 ods. 1 písm. g/ Exekučného poriadku a o trovách exekúcie podľa § 203 Exekučného poriadku.

Proti tomuto uzneseniu vo výroku o nepriznaní náhrady trov exekúcie podal súdny exekútor odvolanie. Krajský súd v Košiciach uznesením z 28.septembra 2012 sp. zn. 3 CoE 32/2012 vrátil vec súdu prvého stupňa. V odôvodnení uviedol, že ak odvolanie exekútora bolo podané proti dôvodom zastavenia exekúcie a výroku o nepriznaní trov exekúcie proti rozhodnutiu vydanému vyššou súdnou úradníčkou, proti ktorému zákon odvolanie inak neprípúšťa a s poukazom na § 374 ods. 4 O.s.p. dochádza k zrušeniu uznesenia vo výroku o trovách exekúcie zo zákona, vznikla povinnosť rozhodnúť o návrhu exekútora na náhradu trov konania opätovne ale už príslušnému sudcovi.

Okresný súd Košice II uznesením z 22. novembra 2012 č. k. Er 3375/98-62 súdnemu exekútorovi náhradu trov exekúcie nepriznal. Poukázal na § 374 ods. 4 O.s.p. „ak odvolanie podané v odvolacej lehote oprávnenou osobou smeruje proti rozhodnutiu súdneho úradníka alebo justičného čakateľa, proti ktorému zákon odvolanie neprípúšťa (§ 202), rozhodnutie sa podaním odvolania zrušuje a opätovne

rozhodne sudca“ a skonštatoval, že ho považuje za súladné s Ústavou Slovenskej republiky. Ďalej uviedol, že exekútorskú činnosť vykonávajú exekútori za účelom dosiahnutia zisku, teda v podnikateľskom režime a základnou charakteristikou podnikateľa je sústavná činnosť vykonávaná za účelom dosiahnutia zisku, avšak na vlastné riziko a súčasne je povinný znášať aj riziko spočívajúce v tom, že jeho nárok na trovy exekúcie nebude uspokojený. S odkazom na § 203 Exekučného poriadku uviedol, že oprávnený ani pri náležitej opatrnosti nemohol predvídať zastavenie exekúcie, keďže povinný zanikol až po začatí exekučného konania.

Na odvolanie súdneho exekútora Krajský súd v Košiciach uznesením zo 4. marca 2015 sp. zn. 15 CoE 186/2013-83 podané odvolanie odmietol a účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. V odôvodnení uviedol, že exekučné konanie v prejednávanej veci bolo začaté 11. decembra 1998, keď bol exekútorovi doručený návrh na vykonanie exekúcie. Konanie v danej veci sa spravuje ustanovením Exekučného poriadku v znení účinnom do 1. februára 2002. Sudca okresného súdu v danej veci na základe odvolania súdneho exekútora opätovne rozhodol a proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu podal dovolanie súdny exekútor. Prípustnosť a dôvodnosť dovolania vyvodzoval z toho, že mu bola odňatá možnosť pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.) tým, že jeho odvolanie bolo odmietnuté, i keď procesné predpoklady pre tento postup neboli dané. Zastával názor, že súdny exekútor je účastníkom konania a v predmetnej veci pri rozhodovaní o trovách exekúcie pri zastavení exekúcie sa ho rozhodnutie priamo dotýka. Z týchto dôvodov žiadal rozhodnutie odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Oprávnený uviedol, že sa stotožňuje s rozhodnutím Okresného súdu Košice II. Povinný sa k dovolaniu písomne nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) s právnickým vzdelaním, skúmal, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O.s.p.); bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) a dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie treba zrušiť.

V zmysle § 236 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa. Dovolanie súdneho exekútora smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu. Dovolanie proti uzneseniu je prípustné, ak je ním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu vykazujúce znaky uznesení uvedených v § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. Prípustnosť podaného dovolania ale z týchto ustanovení nevyplýva.

V prejednávanej veci by dovolanie bolo prípustné, len ak v konaní došlo k niektorej z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Dovolateľ existenciu procesných väd konania v zmysle § 237 a/ až e/ a g/ O.s.p. netvrdil a procesné vady tejto povahy v dovolacom konaní nevyšli najavo. Prípustnosť jeho dovolania preto z týchto ustanovení nevyplýva. So zreteľom na obsah dovolania sa dovolací súd osobitne zameral na posúdenie, či v konaní nedošlo k procesnej vade v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. Odňatím možnosti konať sa rozumie postup súdu, ktorým sa účastníkovi odníma možnosť pred ním konať a uplatňovať procesné oprávnenia priznané mu v občianskom súdnom konaní za účelom zabezpečenia účinnej ochrany jeho práv.

O postup odnímajúci účastníkovi možnosť pred súdom konať ide tiež v prípade postupu odvolacieho súdu, dôsledkom ktorého je odmietnutie odvolania, i keď procesné predpoklady pre to neboli dané (porovnaj obdobne R 23/1994, R 51/1996 a R 55/2006).

Po preskúmaní veci dovolací súd zastáva názor, že postup Krajského súdu v Košiciach ako aj Okresného súdu Košice II bol správny a aj náležite odôvodnený.

Podľa § 3 ods. 1 zákona o súdnych úradníkoch vyšší súdny úradník je oprávnený vykonávať úkony súdu okrem iného v občianskom súdnom konaní v rozsahu ustanovenom týmto zákonom. Podľa ods. 2 písm. a/ citovaného ustanovenia úkonmi vyššieho súdneho úradníka sú okrem iného konanie a rozhodovanie v rozsahu ustanovenom týmto zákonom. Podľa ods. 3 citovaného ustanovenia sudca môže písomne poveriť vyššieho súdneho úradníka konaním a rozhodovaním: a/ vo vymedzenom okruhu vecí podľa rozvrhu práce, b/ v určitej veci.

Podľa § 5 písm. g/ zákona o súdnych úradníkoch v občianskom súdnom konaní vyšší súdny úradník koná a rozhoduje na základe poverenia sudcu (okrem iného) aj v exekučnom konaní podľa osobitného predpisu okrem schválenia príklepu súdom.

Podľa ustanovenia § 201 ods. 1 O.s.p. účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevyklučuje.

Podľa ustanovenia § 202 ods. 2 O.s.p. odvolanie nie je prípustné ani proti uzneseniu v exekučnom konaní podľa osobitného zákona, ak tento zákon neustanovuje inak.

Exekučný poriadok je vo vzťahu k Občianskemu súdnemu poriadku špeciálnym právnym predpisom, pričom ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku sa aplikujú v prípade, ak chýba špeciálna právna úprava.

Uznesenie o nepriznaní náhrady trov exekúcie bolo vydané v súvislosti s uznesením o zastavení exekúcie podľa ustanovenia § 57 ods. 2 Exekučného poriadku. Znenie Exekučného poriadku v znení účinnom do 31. januára 2002 nepripúšťalo právo podať odvolanie proti výroku o náhrade trov konania v rozhodnutí o zastavení exekúcie.

Pokiaľ ide o dôvod dovolania spočívajúci v existencii inej vady v konaní, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) a v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), tieto je možné preskúmať len v prípade, že dovolanie je prípustné, nakoľko tieto, ak by aj boli dané, sami o sebe nezakladajú prípustnosť dovolania, preto sa nimi dovolací súd nezaoberal.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti možno uzavrieť, že prípustnosť dovolania nie je daná ani podľa § 237 O.s.p., ani podľa § 239 O.s.p. a dovolanie smeruje proti takému rozhodnutiu odvolacieho súdu, proti ktorému nie je prípustné. Najvyšší súd Slovenskej republiky ho preto podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 (veta prvá) O.s.p. odmietol bez toho, aby bola preskúmaná vecná správnosť napadnutého rozhodnutia krajského súdu.

O trovách dovolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.